

GEZ

KARTA ADRESOWA ZABYTKU NIERUCHOMEGO

3. Miejscowość

POPIELÓW

1. Nazwa

**KOŚCIÓŁ CMENTARNY PW. MATKI BOSKIEJ
I ŚW. ANDRZEJA**

2. Czas powstania

1654 r., 1884 r., lata 90-te XX w.

8. Fotografia z opisem wskazującym orientację albo mapa z zaznaczonym stanowiskiem archeologicznym

Widok od południa

Widok od północnego-zachodu

Widok od wschodu

4. Adres

ul. Dworcowa, dz. nr 148
46-090 Popielów

5. Przynależność administracyjna

województwo opolskie

powiat opolski

gmina Popielów

6. Formy ochrony

Rejestr Zabytków nr 110/54
z dnia 10.06.1954 r.

Miejscowy plan zagospodarowania
przestrzennego gminy Popielów:
Uchwała nr XXXI/258/06 Rady Gminy
w Popielowie z dnia 3 lutego 2006 r.

7. Opracowanie karty (autor, data i podpis)

Jakub Danielski, 09.11.2015 r.

9. Opis obiektu

W 1292 r. wymieniany kapłan w Popielowie; w średniowieczu, aż do końca wojny trzydziestoletniej wieś stanowiła osobną parafię pw. św. Jana Chrzciciela i św. Andrzeja, następnie znajdująca się tu świątynia stała się filią parafii w Siołkowicach. Najstarszy kościół wzniesiono prawdopodobnie już w średniowieczu. W 1654 r. wzniesiono nową, drewnianą świątynię, którą wyposażono w bogaty barokowy wystrój. Rozwój wsi sprawił, że w 1883 r. utworzono w Popielowie osobną parafię. W 1884 r. cieśla Frach ze Starych Kolni rozebrał drewniany kościół i przeniósł go na cmentarz przy ul. Dworcowej. W 1887 r. przystąpiono do budowy nowej świątyni w stylu neogotyckim, którą konsekrowano w 1889 r. Drewniany kościół od ponad stu lat pełni funkcję kościoła pogrzebowego. W latach 90-tych XX w. poddano go gruntownej restauracji, w trakcie której, niestety, część oryginalnych ścian została wymieniona na nowe.

Usytuowany w centrum wsi, na cmentarzu dostępnym od strony ul. Dworcowej.

Zbudowany z drewna w konstrukcji zrębowej; ściany nawy i zakrystii szalowane deskami; poszycie gontami. Orientowany, jednonawowy, z węższym i niższym prezbiterium zamkniętym trójbocznie. Otwory okienne zamknięte odcinkowo. Nawa i prezbiterium przykryta stropem z podsufitką, w zakrystii strop belkowy; chór wsparty na ośmiu słupach. Ołtarz główny, ambona i prospekt organowy barokowe z 2 poł. XVII w. Na ścianach ze resztki polichromii.

Ochronie konserwatorskiej podlega bryła obiektu, forma elewacji oraz wszystkie elementy zabytkowego wystroju i wyposażenia.